

በመመዘኛዎ ኤርትራ ጠስ-ዛሬም ስንተራመስ

ይሄይስ ተአምኖ/ጀርመን

- ለኤርትራ ነፃነት ሙሉ ዋስትና ለመስጠትና ይህንንም ነፃነት በተደላደለ መሠረት ላይ ለማቆም የሚቻልበትን መንገድ ለመቀየስ፣ የተካሄደ ጉባዔ፣
- ለመሆኑ ኤርትራውያን በእኛ በኢትዮጵያውያን ስብሰባ ላይ እንዲገኙ፣ በሬ ቀርቶ፣ ዶሮ ማረድስ ያስፈልግ ነበር ወይ?
- „...ኢትዮጵያና ኤርትራ - ዛሬም ያልተጠናቀቀ ፍቺ፣ ያልተሳካም ጉርብትና... „
- „... የኤርትራ ነገር፣ የኛ ችግር፣ መርህ አልባ ፍቅር...„

በምናብ-ዓለም ደረጃ የወደፊት ኢትዮጵያ ዕጣ-ፋንታ መወሰኛ መዲና እየመሰለች በመጣችው የዋሽንግተን ከተማ የኢትዮጵያንና የኤርትራን-የትናንት፣ የዛሬንና የነገን ግንኙነት አስመልክቶ በቅርቡ አንድ ዓቢይ ጉባዔ መካሄዱ ይታወሳል። የመድረኩ አዘጋጆችም ኢሳትና ቪሽን ኢትዮጵያ የተሰኙ ተቆማት እንደሆኑ ለጉባዔው ታዳሚዎች በይፋ ተበሥሯል። ጉባዔው መካሄዱ ባልከፋ ነበር። ግን በጉባዔው ላይ የታዩት ክስተቶች የኢትዮጵያውያንን አንጀት የሚያቃጥሉ እንጅ አንጀት አርስ ሁኔታ አልተገኘም። በዚህ አባባሌ የሚከፋም፣ የሚደስትም ወገን እንደሚኖር አልጠራጠርም። አነሳሴ ማናቸውንም ወገን ለማስከፋትም ሆነ ለማስደሰት እንዳልሆነ ግን፣ አንባቢ አንዲረዳልኝ እሻለሁ። በእኔ እምነት አንድ ሰው በሀገሩ ጉዳይና በሚከተለው እምነት አንደኛውን ወገን የማስደሰትም ሆነ፣ የማሳዘን ይሉኝታ እጅ ከወርቅ ሳያስረወው በአደባባይ አቅሙን መግለፅ መቻል ይኖርበታል። እንደ አንድ ወሎ ገብ ኢትዮጵያዊ ዜጋም በጉባዔው ላይ የተነሱት ርዕሰ-ጉዳዮች የሁለቱን ሀገሮች የወደፊት ግንኙነት አስመልክቶ የተንሸጠጠረ አቅም በመንፀባረቃቸውና በአጠቃላይም አካሄዳቸው በተለይ ሀገራችንን ኢትዮጵያ የሚጎዳ መስሎ ስለታዩኝ፣ ብቻን ከመናደድ አብረን እንድንቃጠል ወይም የጋራ መፍትሄ እንድንሻ ነው። መቼም አንድ ሀገር ለድርጅቶችና ለምሁራን ብቻ በግል የተበረከተች ስጦታ እንዳልሆነች ሁላችንም የምንተማመን ይመስለኛል። ኢትዮጵያ የነጂድ ካሳ ከበደ፣ የነዶ/ር ጌታቸው፣ የነበረከት ስምአን ወይም የነሱብሃት ነጋ የግል ሀብት አይደለችም። ስብሰባው በአብዛኛው በድርጅታዊ ሥራ የተመረጡና ለተወሰነ ዓላማ ብቻ በቆሙ ስብሰቦች የተሞላና ለኤርትራ በአጋፋሪነት እንዲያገለግሉ የተሰለፉበት ቢሆንም እንደዚያች ሀገር ዜጋ ሁላችንንም ያገባናል፣ የሁላችንም ነች፣ አራት ነጥብ። በዚህ ስብሰባ ላይ እንደነ ካሳ ከበደ ዓይነቱ ተጋብዞ „... መቼም ፕሬዚዳንት ኢሳይያስ ስለኢትዮጵያ መበታተን ያስባሉ የሚባለውን ነገር እኔ በምንም ዓይነት መንገድ የማምንበት (የምቀበለው) ጉዳይ አይደለም...„ የሚለውን ዓይነት ቅጥፊት የተሞላበት ምሥክርነት ከሚያሰሙን፣ የጎጃሙን ገበሬ የየትኛራ አምራቾች ማኅበር ሊቀ መንበር የነበረውን እንዳይላሉ መኮንን ወይም የብቸናውን ተሾመ ዘለቀን ጋብዛቹሃቸው ቢሆን ኖሮ፣ ዕውነቱን ይነግሩን ነበር። የእነሱ ተፈጥሮ ዕውነቱን ተናግሮ ከመሸበት ማደር ነውና። የዋሽንግተንቶቹ መዋያቸው እንጅ ማደሪያቸው አይታወቅም። ብዙዎቹ ኒቆዲሞሳውያን ናቸውና።

ይህ የአሁኑ ጉባዔ ከመካሄዱ በፊት፣ ሁለት የኢሳት ጋዜጠኞች (ፋሲል የኔዓለምና መሳይ መኮንን ይመስሉኛል) በአንድ ወቅት ኤርትራ ደርሰው እንደተመለሱ፣ ስለተልዕኹቸው ገለፃ ለማድረግ እንዲሁ አንድ ስብሰባ ዋሽንግተን ላይ ተካሂዶ ነበር። በስብሰባውም ላይ ኤርትራውያን ወንድሞቻችንና

እህቶቻችን ተሳትፈዋል። የመጀመሪያው ችግር የተንፀባረቀውም በዚህ ስበሰባ ላይ ነበር። የሰብሰባው ዓላማ ባጭሩ በኤርትራ በኩል የትጥቅ ትግል እናራምዳለን ስለሚሉት ተቃዋሚ ኅይሎች በእውን ስለመኖራቸው በመሬት ላይ ያለውን ዕውነታ የአካል ምስክርነት ለመስጠትና ደጋፊዎቻቸውም የእርዳታ እጃቸውን የሚዘረጉበትን መንገድ ለመሻት ነው (ምንም እንኩንም ከጋዜጠኝነት ሙያቸው ይልቅ የድርጅት ካድሬነታቸው አሸንፏቸው ቢታይምና ጎልቶ ቢወጣም፣ የኤርትራውን የደህነት ሰው እንደ እየሱስ ክርስቶስ አድርጎ ሥሎ ማቅረብና የሐዋርያቱን የኢሳትን ጋዜጠኞች እግራችንን አጠበን ዓይነቱ አቀራረብ ሳንረሳ ማለቴ ነው)። እግረ-መንገዳቸውንም ፕሬዚዴንት ኢሳይያስን ቃለ መጠይቅ በማድረግ የኢትዮጵያንና የኤርትራን ግንኙነት አስመልክቶ፣ እንደ እምነታቸው መልዕክት እንዲያስተላልፉ አድርገዋል። በዚህም ምክንያት ይመስላል በዚህ ስብሰባ ላይ ቁጥራቸው ቀላል የማይባል ኤርትራውያን ተገኝተው ነበር። መገኘት ብቻ አይደለም፣ ተዘባብተውብናልም። ወደ ሌላው ዝባዝነኬ ሁሉ ሳልገባ አንድ የሰብሰባው ታዳሚ የሆነ፣ ኤርትራዊ የተናገረውን ብቻ መጥቀሱ የሚበቃ ይመስለኛል። የተናገረውን ቃል በቃል ሳስቀምጠው „... ከዛሬ ሦሥት ወር በፊት በሬ አርዳችሁ አንኹን ብትጠሩን አንመጣም ነበር...“ ነው ያለው። እዚህ ላይ ነው ጥያቄው፣ ለመሆኑ ኤርትራውያን እኛ ስብሰባ ላይ እንዲመጡ ምን ስለሆኑ ነው በሬ ቀርቶ ዶሮስ ማረድ የሚያስፈልገው? ተሳታፊዎቹ የወስጥ መመሪያ እንደተሰጣቸው የሚያስታወቀው ለዚህ ኤርትራዊ አባባል አንድም ትንፋሽ ያለ ኢትዮጵያዊ አልነበረም። ወዮላችሁ ኢሳይያስና ሻዕቢያን የሚያስቀይም ነገር ብታነሱ፣ ዓይነት ቀጭን መመሪያ ወስጥ ለወስጥ የተላለፈች በሚመስል መልክ ነው ስብሰባው ተደምሞ ያለፈው። በመሠረቱ የሁለቱ ሀገሮች የወደፊት ግንኙነት ዕጣ-ፋንታ የሚወሰነው በጉቦና ፍራዳ በመጣል አይደለም። ወይንም ደግሞ የተወሰነን ክፍል ሥልጣን ላይ ለማምጣትና ለኢትዮጵያ ሠይጣን የሆነውን ሻዕቢያን መላክ ነው ብሎ በማቅረብ አይደለም። ትክክለኛ በሆነ የሀገሮች የግንኙነት መርህ ላይ በተመሰረተ ፖሊሲ በመቅረፅ ነው። ይህን እስካላደረግን ድረስ መቶ ጊዜ ጉባዔዎች ቢካሄዱ፣ ምሁራንም ፅሁፎቻቸውን ቢያቀርቡ፣ ኢሳይያስንም ብናወድስና ግርማ ሞገሳቸውንም ከፍ ከፍ ብናደርግ በመሬት ላይ አግጠው ኪሚታዩት ችግሮቻችን ፈቀቅ ማለት አንችልም።

የጦቢያ መፅሄት ዕውቁ ብዕረኛና ዓምደኛ የነበሩት ሐሰን ዑመር አብደላ በባድመ ጦርነት ማግሥት „... ኢትዮጵያና ኤርትራ- ያልተጠናቀቀ ፍቺ፣ ያልተሳካ ጉርብትና...“ በሚል ርዕስ ፍራንክፈርት ጀርመን ይታተም በነበረ „ራዕይ“ በተሰኘ መፅሄት በኅዳር ወር 1991 ዓ/ም ዕትም መጣጥፋቸው „ ... አንድ መካድ የማይቻል ዕውነታ አለ። ኢትዮጵያ፣ ኤርትራ የምትባል አዲስ ጎረቤት አገር አላት። ይህ ብዙዎቻችን ከራሳችን ጋር አንዲዋሃደን ያልተዘጋጀንበት ዕውነታ ነው። ሊውጡት ያስቸገረ መራራ እንክብል። ለጊዜውም ቢሆን ከዚህ ዕውነታ ጋር ራሳችንን ማስታረቅ ካልቻልን ልክ እንደ ሻዕቢያ መሪዎች በሕልም ዓለም ተዘፍቀናል ማለት ነው።“ ይሉና በመቀጠልም „... በሁለቱ ሀገሮች መካከል ፍቺው አለመጠናቀቁ፣ ጉርብትናውም ደግሞ አስቸጋሪ እየሆነ መምጣቱን በባድመ ሰበብ „የድንበር ጦርነቱ...“ ወለል አድርጎ አሳይቶናል።... ባንድ ጣራ ሥር ለመኖርም ሆነ፣ ጎን ለጎን በጉርብትና የኢትዮጵያን ሀገራዊ ጥቅም ማስከበር የሚቻለው የተፈጠሩትን ዕውነታዎች ግንዛቤ በመወሰድ ትክክለኛ እስትራቴጅካዊ ግቦችን በመንደፍ ነው“። በማለት ሀገራችንን ሊጎዳ በማይችል መልክ ሊሆን የሚገባውን መፍትሄ ቁልጭ አድርገው አስቀምጠዋል። አሁን የተያዘው አካሄድ ግን ሻዕቢያን እሹሩ እያልን፣ ፕሬዚዴንት ኢሳይያስን እንደ ቀድሞው የስሜን ኮርያው ፕሬዚዴንት ኪምልሱንግ „ The Great and our beloved leadr...“ እያልን እያንቆለጳጸስን ብቻ ቶሎ ቶሎ ብለን ወያኔን ከሥልጣን እናስወግድ ነው። ፕሬዚዴንት ኢሳይያስን በተመለከተ ሰሞኑን ስለስደተኞች ጉዳይ ለመነጋገር የአፍሪካ እና የአዉሮፓ መሪዎች ማልታ ላይ የጋራ ጉባዔ ባካሄዱበት ወቅት አንድ የጀርመን ኮሚንታተር (ዘጋቢ) ጋዜጠኛ „...President Esaiyas gehort nicht auf die Africa-Europa conference sondern ins Gefangnis...“ (ፕሬዚዴንት ኢሳይያስ ወደ እሥር ቤት መጋዘ

የሚገባቸው እንጅ፣ የዚህ ጉባዔ ተሳታፊ መሆን የሚገባቸው ሰው አልነበሩም) ያለው አገላለፅ እርሳቸው የሚገኙበትን ሁኔታ በትክክል የሚግልጻቸው ይመስለኛል። ወያኔ ቢወገድ ብዙዎቻችን የምንፈነገዝ እንጅ፣ አንገት የምንደፋ አይደለንም። ኢትዮጵያን በማጥፋት ደረጃ፣ ሻዕቢያና ወያኔ ሁለቱም በሠይጣንነት የሚፈረጁ እንጅ፣ አንዱ መላክ ሌላኛው ብቻ የሠይጣንነት ባሕርይ የሚለገገው አይደለም። ቢቻል የሁላችንም ፀሎትና ትግል መሆን ያለበት ግብዓተ-መሬታቸው ባንድ ቀን እንዲፈፀም ነው። ወልደተ-ቀናቸው ቢለያይም በባሕርያቸው በተለይም ኢትዮጵያን በማጥፋት መሠሪነታቸው መንትያዎች ናቸውና።

ይህ ጉባዔ ከመካሄዱ በፊት በተለያዩ ድረ-ገጾች የነበረው እስጥ-አገባ በኤርትራ በኩል የሚካሄደው የትጥቅ ትግል ያዋጣል አያዋጣም፣ በሚል ርዕስ ላይ ያተኮረ ነበር። ተመክሮ አለን በሚሉት በቀድሞ የኤርትራ ተመላላሾች በነደምስ በለጠና በሌላኛው ወገን የተላለፉትን መልዕክቶች ተከታትለናል። አሁንም በኤርትራ በኩል በሚደረግ ግንኙነት ነፃ መወጣታችን ብዙዎቻችንን የማያሳምነን ዕውነታ ቢሆንም፣ በጉዳዩ አምኖበት ግን ሕይወቱን የሚሰዋ ወገን ስላለ፣ ባናምንበትም ድርጊቱን በአደባባይ ለማወገዝ ግን ሆዳችንን ያመናል። ደግሞም አንድ ድርጅት በሚያምንበት መንገድ መታገል መብቱ ነው። አባላቱንና እንደ ድርጅቱ የፖለቲካ ብስለት ሌላውንም ሞብላይዝ አድርጎ ከጎኑ በማሰለፍ ዓላማውን ዕውን ሊያደርግ ይችላል። ጥያቄው ግን ከእስካሁኑ የሻዕቢያ አካሄድ በመነሳት ኢትዮጵያ እስካልፈራረሰች ድረስ ኤርትራ ሙሉ ነፃነቷን አግኝታ መኖር አይቻላትም የሚል ዕምነት እስካለው ድረስ እንዴት ከዚህ ዓይነቱ ድርጅት ጋር ሥጋዎ ደሙ (ሥርዓተ-ቁርባን) በመፈጸም ወይም በመቀበል ኢትዮጵያን ነፃ ማወጣት ይቻላል ነው? አካሄዱ ሲፈተሽ ግን የኤርትራን ነፃነት ማደላደልና ለሁልጊዜም ዋስትና ለመስጠት እንጅ ተቃዋሚ ድርጅቶቻችን የኤርትራን ምድር ማኩብኪያ አድርገው ወያኔን በማስወገድ በትረ ሥልጣን ለመጨበጥ እንኹ ቢበቁ ለሻዕቢያ የሚያበረክቱት ገፀ-በረከት ምን ሊሆን እንደሚችል ገና በወል የታወቀ ጉዳይም የለም። ሻዕቢያ ወያኔን ለምኔልክ ቤተ-መንግሥት እንዳበቃ ሁሉ፣ እኛንም ለዚያ ደረጃ እንዲያደርሰን ብለው ካሙኑም፣ ኢሳይያስና ድርጅታቸው ሻዕቢያ ይህ ዓይነቱ መልካም ፈቃዳቸው እንኹ ሆኖ ቢገኝ፣ በአሁኑ ጊዜ የሻዕቢያ አቅም ሲፈተሽ፣ እራሱንም፣ አገሩንም እየገደለ ያለ ድርጅት ነው። በእርግጥ አርበኞች-ግንቦት 7 እኛ ለሥልጣን የምንታገል የፖለቲካ ድርጅት ባለመሆናችን፣ ብቻ ወያኔን እናስወግድ እንጅ፣ ከዚያ ባሻገር ያለው ተግባር እንደማይመለከታቸው ሲያስገነዝቡ የሚደመጥ ከሆነ፣ ከዚች ጎረቤት አገር ጋር ምን ያህል ቢያሳስባቸው ነው፣ በእጅ አዙርም ቢሆን መድረኮች እየተዘጋጁ ስብከቶች የተጀመሩት? የሚል ጥያቄ መነሳቱ የማይቀር ይሆናል። ወያኔ ለሻዕቢያ ባለውለታነቱ ኤርትራን እራሷን ከሁለት ወደቦች ጋር አስረክቧል። እስከ ባድመ ጦርነት ወቅትም ኢትዮጵያን በባላይነት እንዲያስተዳድሩና እንዲመሩ ፈቅዷል። ሐብቷንም እንዲዘርፉ አድርጏል። ከኢትዮጵያ ቡና ወደ ኤርትራ እየተጀዘ ኤርትራ በዓለም በቡና አምራችነት 14ኛ ደረጃ ምድብ ደርሳ እንደነበር ተረሳ። እረ ስንቱ? የወርቅ ጥርሳቸው ሳይቀር እየተነቀለ ከኤርትራ ምድር በግፍ የተባረሩት ወገኖች ሰቆቃ አራሙቻ ይጫንበት? እነ በዛብሕ ጴጥሮስ ተረሱ? ኢትዮጵያን የማፈራረሱ የመቶ ዓመቱ የኢሳይያስ የፖለቲካ ቀመር ተዘንግቶና በትናንቱ የባድመ የድንበር ጥያቄ ሰብብ ትርጉም አልባው ጦርነት የተቀጠፈው የሰው ሕይወት ደም እየጮኹ፣ እሱን ነፃ አወጭ ነቢያችን አድርገን እንቀበለው? ወገኖቼ በሽተኛ መሆን ነው ትርፉ። አቅም የሌለው እንዳወ ዝም፣ ግን አያስችል። አገርን ረስቶ እንዴት መኖር? እንዴትስ ዕንቅልፍ ሊወስድ ይችላል?

የተነሳሁበት ነጥብ የሰሞኑን የዋሽንግተን ስብሰባ አስመልክቶ በተንፀባረቁት ጉዳዮች ላይ አቀራረቡ ኢትዮጵያን የሚጎዳ መስሎ ስለታዩኝ፣ያለፈውን ለመተቸት ብቻ ሳይሆን፣ ቢያንስ ቪኸን ኢትዮጵያ በሚቀጥለው ዓመት ማርች 25 እና 26/2016 ሊያካሂድ ባቀደው ጉባዔው ተመሳሳይ ስሕተቶች እንዳይፈጸሙ ለማስገንዘብም ጭምር ነው። በጉርብትና መኖር ያለባቸው የሁለቱ ሀገሮች

መቀራረብ አስፈላጊ ብቻም ሳይሆን ግዴታም ነው። ግን እንዴትና በምን መልኩ? ለዚህ ጥያቄ መሠረታዊ መልህ ከሚሰጠው ፣... ኢትዮጵያና ኤርትራ-ያልተጠናቀቀ ፍቺ ያልተሳካ ጉርብትና...፣ ከሚለው የሐሰን ዑመር አብደላ መጣጥፍ በተጨማሪ የካናዳው ኗሪ የሆኑት ተክለሚካኤል አበበም ፣...የኤርትራ ነገር፤ የኛ ችግር፤ መርህ አልባ ፍቅር...፣ በተሰኘ ርዕስ የሁለቱን አዲስ ተጎራባች አገሮች የወደፊት ግንኙነት አስመልክቶ፤ ሁላችንም የምናምንበትን መንገድ በተባ ብዕራቸው ቁልጭ አድርገው አስቀምጠውታል። ወደፊት ሊተኮርበትና ሊሆን የሚገባውም ይላሉ ተክለሚካኤል ፣... ስለሁለቱ ሀገሮች ብሄራዊ ጥቅምና ሁለቱ አገሮች አንዳቸው ያንዳቸው ሥጋት ሳይሆኑ፤ ስለሚኖሩበት ሁኔታ፤ በሁለቱ ሀገሮች መካከል ለሚኖር ሰላማዊ ግንኙነት እንቅፋት ስለሚሆኑ ነገሮች፤ ወደፊትም ስለሚያጋጥሙ ተግዳሮቶች...፣ መሆን ይኖርበታል። በዚህ ጉባዔ ከተደመጡት ቁምነገሮችና ሁሉንም ኢትዮጵያዊ ወገን ያስደሰተው አቀራረብ ቢኖር፤ የፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያም አሜሪካ በኢትዮጵያ ላይ ስለምታራምደው የደባ ፖሊሲ በማስረጃነት እያስረገጡ በሁለቱም የሀገሪቱ አምባሰዶች ፊት ያስተላለፉት ምሉዕ-በኩለሄ የሆነው መልዕክት ነበር።

ባጣቃላይና ባጭሩ የኢትዮ-ኤርትራን ዘላቂ ግንኙነት አስመልክቶ ምን መደረግ አለበት? የመጀመሪያው ተግባር እኛ ኢትዮጵያውያን በቃ ባይዋጠንም የኤርትራን ነፃ አገር መሆን እንቀበል። በታሪክ ወደጎላ ተጉዞን ተጠያቂው አፄ ምኒልክ ናቸው፤ ወይም አፄ ኅይለሥላሴ ወይም ደርግ ነው እያልን ከምንነታሪክ ያን ፋይል ዘግተን ወደፊት እንዴት በሰላማዊ መንገድ በጉርብትና መኖር እንደምንችል እንምከር፤ እንዘክር። እነሱ በጊዜያቸው የሚያምኑበትን ሠርተው አልፈዋል። ሠላም እንስጣቸው። ብናወግዝና ብንራገም የሞቱትን፤ ብንጭክርና ብናቅራራ በሕይወት የሌሉትን ሥም እያነሳን። መቼ ነው ያሁኑ ትውልድ የራሱን ታሪክ ሠርቶ የሚያልፈው? በእርግጥ ታሪኩን እንወቀው። ለልጆቻችንም ደግ ደጉን እናውርሳቸው። ቴዲ ፣... እስኪ እንሞክረው ደግሞ ተለያይተን...፣ እንዳለው ተለያይቶ መኖሩ እየተሞከረ ስለሆነ፤ ካልተቻለ ደግሞ እኛ ላናየው ብንችልም እንደገና አብርካቱ ከራሱ ከሕዝቡ ጥያቄው ይመጣል። ይህ የጊዜ ጥያቄ እንጅ አይቀሬ ነው። ያንዬ ነው የማዳግም መፍትሄ የሚገኘውም። እስከዚያው ድረስ ግን የሁለቱን አገሮች፤ የትናንት፤ የዛሬንና የነገን ግንኙነት አስመልክቶ፤ ጉባዔዎች ሲደረጉ፤ ወይይቶች ሲካሄዱ፤ አንደኛው የሌላኛውን አገር ጥቅም በሚጎዳ መልኩና ከሐቅ የራቁ ጉዳዮችን በማስተናገድ የመርሕ አልባ ጭፈራዎች ሲደረጉና ከበሮዎች ሲመቱ በሀገሬ ጉዳይ ያገባኛል ባዩ ሁሉ እራሱን ይታመማል። እንደ ሰሞኑ የካሳ ክበደ ምስክርነት ማለት ነው። ስለዚህ ኤርትራን ተዋጠልንም፤ አልተዋጠልንም እንደ ሌሎች ጎረቤት አገሮች፤ እንደነ ሱዳን፤ እንደነ ኬንያ፤ እንደነ ጅቡቲ እንቁጠራት። ከዚያም አንዱ አንዱን አሸንፎ ሥልጣን ለመያዝ በሚደረግ የአሸቅድድም ሩጫ ሳይሆን ግንኙነቱ በመርገ ላይ በተመሠረተ እና የሁለቱንም አገሮች ብሔራዊ ጥቅም ባስጠበቀ መልኩ በሚጣል የማዕዘን ድንጋይ ላይ መሆን ይኖርበታል። እንዲያውም ከኤርትራ ጋር የሚኖረን ግንኙነት ከሌሎች አጎራባች አገሮች በተለየ መልኩ መታየትም ያለበት ነው። የቅኝ ገዥነትና ተገዥነት ታሪኩን አምነን ለመቀበል ለብዙዎቻችን መራር ፅዋ ቢሆንብንም፤ ኢትዮጵያን እንደነሱ እምነት ቅኝ ገዥ አገር አድርገን በንወስድ እንደ ሌሎች ቅኝ ገዢ አገሮች የጄኦግራፊ ርቀት ባለመኖሩ በኩታ-ገጠምነት በሚኖረን የጧት ማታ ግንኙነት ላይ የተለየ ተፅዕኖ ማሳደሩ ግድ ነው።

ሞዛምቢክ፤ አንጎላ፤ ወይም ብራዚል ከፖርቱጋል ጋር፤ ወይም ፈረንሳይ ከጅቡቲ ጋር፤ የእኛ ዓይነት ችግር የለባቸውም። በጄኦግራፊ (በመልከዓ ምድር) አቀማመጥ የተሳሰሩ አይደሉምና። ርቀታቸው የት እየለሌ ነው። በመሆኑም የግድ የኤርትራና የኢትዮጵያ የሁለቱ አገሮች ጎን ለጎን በሰላማዊ የጉርብትና ወግና ልማድ የተሳሰረ፤ በፖለቲካ መርሕ ቀመር ላይ በተመሠረተ የጉርብትና ፍልስፍና ጎን ለጎን መኖር መቻል ግድ ይላል። አዲስ አበታላብ ይፈጠር። የሦስት አራት አሰርት ዓመታት በደም የዋጀ የጦርነት ታሪካችን እንዲረሳ፤ የቂም በቀል ነቀርሳ ከኅሊናችን እንዲነቀል የሰላም

መዝሙር በመካከላችን ይዘመር። ሻዕቢያም፣ ወያኔም ተወግደው ለሁለቱ አገሮች ጤናማ ግንኙነት ራዕይ የሚኖራቸው መንግሥታት የሚፈጠሩበት የፖለቲካ ፍልስፍና የሚሰበክበት አካሄድ ይቀየሩ። የማስመሰል አካሄድ ይቆም። በሀገር ብሔራዊ ጥቅም ሽፍጥ የተሞላበት ካባ ደርቦን ለሥልጣን እንኹሙ ብቃት ቢቻል መጨረሻው ሁሉ የዕንባይ ካብ ነው የሚሆነው። ትናንት የተሰራን ስሕተት ዛሬ መድገም ሳይሆን፣ መማር ያለብን ከትናንቱ ስሕተታችን ነው። ትናንት ብቻ ደርግ ይወደቅ እንጅ፣ የፈለገው ይምጣ የሚል መፈክር አንግቦን ስንጮህ፣ ከወርቁ ብሄረሰብ የተፈጠረና ባንዲራችንን በጨርቅነት ለፈረጀ መሪና መንግሥት ተዳረግን። ሌላውንም እየሆነ ያለውን ይኸው፣ ከሃያ አምስት ዓመት ላላነሰ ጊዜ እያየን ስለሆነ፣ የአሁኑም ሩጫ ከዚያ ቢብስ እንጅ ለብሩህ ተስፋነት የሚያስተነብይ አይደለም።

አሁን የሚታየው አካሄድ የትም አያደርስም። ጉባዔውን ደክመው ማዘጋጀታቸው ይደነቃሉ። ግን አቅጣጫውን እየሳተ ስለሆነ ድካማቸውን ሁሉ ከንቱ ያስቀረዋል። ምንም እንኹን ወያኔን ብንጠላም የፕሬዚዳንት ኢሳይያስና የሻዕቢያ ዕድሜ ለማኞች መሆን ግን አይገባንም። እንዲያውም አንድ ኤርትራዊ የሻዕቢያ ኤርትራ ተቃዋሚ ግለሰብ ይህን ጉባዔ „...የኢትዮጵያ መንግሥት ተቃዋሚዎች ከፕሬዚዳንት ኢሳይያስ ደጋፊዎች ጋር ያካሄዱት የጋራ ጉባዔ ነበር...“ የሚለው አሸሙር አዘል አባባል ጉባኤውን በትክክል ይገልጻል ቢባል ተጋነነ ሊባል አይገባውም። በትክክል የተንጸባረቀውም ይኸው ዕውነታ ነበር። ስለአቶ ኢሳይያስ ለኢትዮጵያ በጎና ቅን አሳቢነት መድረክ አዘጋጅቶ በነካሳ ከበደ ካድሬነት መሰበክ የለበትም። ልጅ ካሳ ከበደ ለፕሬዚዳንት ኢሳይያስ ሽንጣቸውን ገትረው ምስክርነት መስጠታቸው እምነታቸው ከሆነ ባልከፋ፣ ግን እንደዚህ በአደባባይ ሰው ፊት ቆመው ለሌላ ሰው የመመስከር የታማኝነት ሰብዕና እራሳቸው አላቸው ወይ ነው ጥያቄው? እንደ ነገምን ዘለቀ ወጣት ፖለቲከኛ ለሆነ ሰው ደግሞ ምን እንደነካቸው እንጂ እንጅ፣ የጂድ ካሳ ከበደ የነፍስ አባትነትና የጡት ልጅነት ለመሆን የሚዳዳቸው ሰዎች መሆን አልነበረባቸውም። ከእሳቸው ጋር መጠጋትና መሞዳሞድም እንደማያስፈልግ፣ በተባበሩት መንግሥታት መድረክ ለሃገራቸው ሽንጣቸውን ገትረው ሲከራከሩ የነበሩትን አምባሰደር ብርሃኑ ዲንቃን በሕይወት እያሉ ጠይቀዋቸው ቢሆን ኖሮ፣ ባጠገባቸው አያልፉም ነበር። እንዲያው ለመሆኑ ይህን ስለኢሳይያስ ምስክርነት ሲናገሩ የቀድሞ አለቃቸው ፕሬዚዳንት መንግሥቱ ኅይለማርያም ምን ሊሰማቸው እንደሚችል አጠገባቸው ሆኖ ለአንድ ደቂቃ የማስተዋል ዕድሉ ለገጠመው ሰው ምንኛ መታደል ነበር። በእርግጠኝነት ግን „... ነይማ ውባንች በፈጠረሽ ይህን አክሮባት ሠሪ ስሚው (ተመልከቸው) „...“ ማለታቸው እንደማይቀር መቶ በመቶ እርግጠኛ ሆኖ መናገር የሚቻል ይመስለኛል። ቀጠል አድርገውም፣ ለነገሩ በእሱ መፍረድ አልችልም። እኔም አሥራ ሰባት ዓመት ሙሉ በቴዎድሮስ ስምልና ስገዘት ኖራ ነው፣ አሥራ አንደኛው ሰዓት ሲደርስ ብርክ ይዞኝ፣ የመቅደላን ጉዞ ትቼ ወደ ሐራሬ ያመራሁት። ካድሬዎቼ ከእኔ የሚሻሉ ይመስሉኝ ነበር እንጅ፣ የቃል-አባይነቱ ቁንጮማ እኔው እራሴ መሆኔን አልስተውም። አያይዘውም የፈለገ ይሁን እንጅ ግን ኢሳይያስን አስመልክቶ እንዲህ ዓይነት ወደል ወሸት አይዳዳኝም ብለውም ይጨምሩብታል። መተማመን እንድንችል ግን እስኪ ዕድሉ ያላችሁ ነፃ ፕሬሶች እባካችሁ በእግዚአብሄር በዚህ ጉዳይ ዙሪያ አነጋግሯቸውና የሚሉትን እንሰማ። ለናንተም ለኤርምያስ ለገሠ የቴሌቪዥን መስኮታችሁ ፊት መቀየሪያ ይሆናችሁኋል። ፕሬዚዳንት ኢሳይያስ በማናቸውም ዓይነት የፖለቲካ ሚዛን ለኢትዮጵያ ነፃ መውጣት እሥራኤላዊው ሙሴ ሊሆኑን አይገባም። ሳውል ጳውሎስን መሆን ይቻል አንጅ፣ ኢሳይያስ ግን በምንም ተዓምር ጳውሎስን ሊሆኑ አይችሉም። ጉባዔዎች በሽፍጥ አይሞሉ። የሸር ገመድ አይፍተልባቸው። እር እየተስተዋለ ወገን!

